

1 Our shiur began with the Gemara referring back to the second and third cases taught in the משנה at the beginning of the Perek.
 -2- היודע עיקר שבת - One who knows about the concept of Shabbos but did not realize that the given day was שבת and he did many מלאכות over several שבתות, would bring one חטאת for each שבת. This is referred to as זדון שבת וזדון מלאכות.
 -3- היודע שהוא שבת - If somebody knew that the day was שבת and did many מלאכות thinking that each act was permitted on שבת, he brings a separate קרבן חטאת for each מלאכה. This is referred to as זדון שבת ושגגת מלאכות.

2 מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא - the גמרא questions why when somebody is שוגג about שבת and מזיד about מלאכות he only brings one חטאת קרבן, whereas when he is שוגג about the מלאכות but מזיד about שבת he brings separate קרבנות for each מלאכה he did?

3 The Gemara explains:
 - אמר רב נחמן... התם חדא שגגה הכא טובא שגגות הווין - שגגת שבת וזדון מלאכות - which means he forgot that the day is Shabbos, but he knows that מלאכות are forbidden on Shabbos - all of the violations can be traced to a single שגגה - a single mistake of forgetting Shabbos. Had he remembered that it is Shabbos he would not have done anything.
 However, זדון שבת ושגגת מלאכות - which means he is aware that the day is Shabbos, but he does not know or forgot that certain מלאכות are forbidden - his violations are based on multiple שגגות - multiple mistakes - his unawareness of the various מלאכות, which are viewed separately.
 - וחילוק מלאכות מנלן - From where do we learn the general concept of חילוק מלאכות that a person is obligated separately for each מלאכה.

4 The Gemara presents three opinions:

אמר שמואל אמר קרא מחלליה מות יומת - מיתות הרבה על חילול - אחד -
 By using a double expression of מיתה and a single expression of חילול, the Torah indicates that a person can be חייב multiple מיתות or קרבנות for a single שבת that he violated.

1

אמר שמואל אמר קרא

מחלליה **מות יומת**

Double expression Single expression

Multiple Single

קרבנות or מיתות אמת

5 -2- The gemara cites a Braisa in which רבי נתן derives that there are 39 categories of מלאכה from the פסוק in ויקהל that says regarding Shabbos: - אלה הדברים -
 The word דברים is plural to indicate two מלאכות, the extra "ה" in "הדברים" indicates a third מלאכה, and the גימטריא - the numerical value of אלה is 36, which indicates another 36 מלאכות, for a total of 39.

The Posuk then states:
 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת - from which רבי נתן learns the הבערה לחלק יצאת -
 The Torah singles out הבערה from all the 39 מלאכות to indicate that one is חייב separately for each מלאכה.

ר' יוסי does not accept this source of ר' נתן because he holds like ר' יוסי that הבערה ללאו יצאת - הבערה is singled out to teach that it is a lower level איסור. One who makes a fire transgresses a לאו only - and there is no punishment of כרת וסקילה.

2

ברייתא:

derives the 39 מלאכות from

אלה הדברים

Plural Extra גימטריא

2 1 36 = 39

לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת

הבערה לחלק יצאת

One is חייב separately for each מלאכה

ר' יוסי does not accept this source because he holds like ר' יוסי

הבערה ללאו יצאת

One who makes a fire transgresses a לאו

כרת וסקילה

6 -3- ר' יוסי אומר "ועשה מאחת מהנה..." אחת שהיא הנה הנה שהיא אחת -
 The Torah indicates that sometimes what appears as one (אחת) is considered many (הנה) - as in the case of (איסור) where the שגגה was in the מלאכות. And sometimes, what appears as many (הנה) is considered as one (אחת) - as in the case of (איסור) where the שגגה is that he forgot that שבת is that day.

3

ר' יוסי אומר...

ועשה מאחת מהנה

אחת שהיא הנה הנה שהיא אחת

איסור אחד איסורים MANY (הנה)

ONE (אחת) MANY (הנה)

is considered is considered

ONE (אחת) MANY (הנה)

As in the case of As in the case of

שגגת שבת זדון שבת

וזדון מלאכות ושגגת מלאכות

- 7 פסוק ר' יוסי also learns two other הלכות from that:
- 1- From the "מי" in "מאחת" we learn "שמעון", if a person only wrote "שם" with the intention of writing "שמעון" he is חייב for violating the מלאכה - writing.
 - 2- From the "מי" in "מהנה" we learn that one is חייב for תולדות as well.

למאן would use this פסוק only to teach these two additional הלכות, but not to teach מלאכות.

7 ר' יוסי

ועשה מאחת מהנה

One is חייב for תולדות

If a person wrote שם with the intention of writing שמעון

חייב - כותב

למאן would use this פסוק only to teach these two additional הלכות, but not to teach מלאכות.

- 8 The Gemara next poses the following question:
- בעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה בידו מהו - מלאכות he was doing are prohibited, and he does several מלאכות - how many קרבנות does he bring? Should he bring one based on שבת or should he bring separate קרבנות based on שבת מלאכות?
- קרבן חייב one - אינו חייב אלא אחת answered ר' נחמן.

8 בעא מיניה רבא מרב נחמן

העלם זה וזה בידו מהו?

It was שבת **Forgot** מלאכות are prohibited

How many קרבנות does he bring?

ר' נחמן

אינו חייב אלא אחת

קרבן ONE

- 9 The Gemara asks, from the משנה on דף עג it seems not like ר' נחמן. Because that משנה indicates that if somebody does all 39 מלאכות he brings 39 קרבנות, which would necessarily mean that he was שוגג about both the מלאכות and שבת, since if he doesn't know about any of the מלאכות he must not know anything about שבת, and we still say that he is חייב separately for each מלאכה?

There are two ways to answer this proof:

One, according to רב יוחנן on דף סט that one is called a שוגג even if he knows the מלאכה is אסור but did not know that there is a חיוב for doing it, the משנה may be speaking of just such a scenario, where he did all 39 מלאכות knowing that they were אסור but he did not know that they are punishable by כרת, which would be a case of מלאכות only.

Alternatively, the משנה may be speaking of a case where he knew it was שבת but his understanding of שבת was limited to knowing the concept of תחום שבת, according to רבי עקיבא that דאורייתא תחום שבת is דאורייתא.

9 ל"ט מלאכות

משנה

39 SEPARATE קרבנות

שבת **שאל** מלאכות

His understanding of שבת was **תחום שבת**

רב יוחנן **שוגג**

He knows it's אסור but **did not know there is a חיוב כרת**

רב עקיבא **תחום שבת דאורייתא**

